

СВОБОДА **SVOBODA**
UKRAINIAN NEWSPAPER PUBLISHED DAILY EXCEPT SUNDAYS, MONDAYS & HOLIDAYS (SATURDAY & MONDAY ISSUES COMBINED) BY THE UKRAINIAN NATIONAL ASSN., INC. AT 81-33 GRAND ST., JERSEY CITY, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ініціатива і активність

Українські бібліотекарі виступили з ініціативою, щоб у Конгресовій бібліотеці у Вашингтоні, одній із найбільших і найавторитетніших у науковому світі, змінити класифікаційну систему. Конкретно, щоб книжки з тематикою книжної доби України - Русь не вписувати до реєстру творів про Росію та СРСР. Це справа не престижу, а слова українських і східноєвропейських студій, і тому українські бібліотекарі отримали для такого свого становища підтримку з боку американських професорів славістики та істориків, які знають, що не можна всього, що діється і діється на Сході Європи, підтатувати під знаменник "Росія". Хоч ці заходи українських бібліотекарів ще не увінчалися остаточним успіхом, сама така ініціатива заслуговує на визнання і спонукає до рефлексій на тему активності і пасивності українських громадян — зокрема інтелектуалів і професіоналів — в Америці.

Досвід подає моральні приклади, що немає дійсних підстав для переконання багатьох наших земляків про упередженість і ворожнечу американського суспільства супроти "іноземців", зокрема українців. Навпаки, коли від будь-якої групи в Америці виходить конструктивна ініціатива в будь-якій конкретній справі, вона з-під руки зустрічається з прихильним, чи бодай діловим підходом. Коли в американській пресі чи довіднику з'являється невірна чи неприхильна для України згадка, то видавці й редактори таких видань завжди приймають спростування, якщо тільки воно ділове й висловлене у пристойній формі. Бувають приклади, коли виклади української мови й літератури в деяких високих школах та семінарії історії припинялися занадто рано з-за волі деканату, а байдужості українських студентів. Приклад Гарварду доводить, що не існує "принципового упередження" до українства з боку американської високошкольньої системи. Різні можливості діяльності мають наші студентські громади. Є широкі можливості активізації в американському суспільстві.

Якщо однією з головних місій відривних українців є ширення правди про Україну й передчування її приречення, то тільки від нашої активності залежить успіх у цій діяльності і від нашої пасивності — невдача.

Болоча згадка

Сьогодні, 8-го лютого 1973 р. сповнюється 18 років з того часу, як назавжди закрив свої покій д-р Лука Мишута, колишній активний учасник Українських Визвольних Змагань, зокрема організатор українського шкільництва на Волині під час українського державного відродження, опісля голова дипломатичної місії екзильного уряду Західної - Української Народної Республіки у Вашингтоні і, вкінці, довготільний початковий редактор "Свободи", що поклав ідейні основи в розвитку Американської України.

Згадуємо цю болочу річницю тому, що саме в цьому році сповнюється "Свободі" 80 років і обидві ці річниці — народження "Свободи" і смерті її найвидатнішого редактора д-ра Луки Мишуги — насувають чимало думок у теперішній нашої ситуації. Віддзеркалює їх не найважливіше вже тоді, після смерті д-ра Мишуги, наш незрівнянний Еко в рисунку із портретом д-ра Мишуги на стіні та постаттю тодішнього президента УНР, сьогодні також уже покійного Дмитра Галичанина із розложеними руками та проханням: "Доктор, порадьте, що нам робити!"

Тоді, вчора і сьогодні всім нам дуже придала б порада д-ра Мишуги, що нам робити. Багато з тих добрих порад можна буде поділити в кишені про життя і творчість д-ра Луки Мишуги, яка вже незабаром повинна з'явитися друком. Але, згадуючи про цю болочу втрату в 80-річчя "Свободи", хочеться, зокрема, пригадати те по радіо, але заповіть покійного Доктора відносно "Свободи", що його він висловив незадовго перед смертю у своєму останньому редакційному звіті на конвенції УНР у 1954-му році. У заключенні першої частини свого звіту д-р Мишута говорив: "... ми свідомі, що хоч "Свобода" зробила багато доброго для нашого народу в Америці, як і для української справи, вона могла б куди більше зробити, якби мала змогу поглибити свій обсяг та розширити свої крила на всю ширину і довжину. Допоможіть їй хоч тепер це зробити, бо щось ліпшого, ідейнішого, тривалішого та впливовішого уже на цій землі не збудуємо!"

Добігас вже друге десятиріччя, як цей найбільший і найкращий знавець нашої ситуації, якому найбільше лежало на серці добро і майбутнє нашої громади, висловив свій заповіт. Як же, зрозуміло, що досі не поспісти здійснити тієї болочої його поради. Тим болочіша і згадка про 18-ті роковини смерті д-ра Луки Мишуги сьогодні, на 80-му році появи "Свободи".

ЩЕ ТРОХИ ПРАВДИ ПРО ЛЕНІНА

В українській пресі на еміграції не раз порушувалося питання: чому більшість українських дисидентів у своїй критиці совєтського режиму раз-у-раз посилаються як на найвищих арбітрів на Маркса, Енгельса і Леніна. Висловлюючи припущення, що всі вони — чи частиння — беруть "основоположників марксизму" за своєрідний захисний щит, як у релігійних спорах бралося в середньовіччі Отці Церкви.

Тяжко повірити, щоб молоді українські історико-дисидентські, досконало орієнтовані в ближній і дальшій минульщині, не знали справжнього, а є підміняючого його "вірними учнями" Леніна, не знали, що Маркс — Енгельсова наука є вже анахронізм, заперечений сучасними найважливішими соціологами і економістами. Про дієву етику і "мораль" Леніна молодше і середнє покоління в СРСР не знає, не знає його як демагога і обманця, як кривавого диктатора, але мусить б про все це знати українські історико-дисидентські, що закликають партію і уряд вертатися на "ленінські позиції".

Віра Засулич (1849-1919), відома російська революціонерка, що довгий час проживала в Харкові і Києві, виходячи до складу революційних народницьких груп: що в 1878 р. за зупиняння кад політичним в'язнем учинила атентат на петербурзького "градонаачальника" Трепова; що в 1883 р. разом з Плехановим, основоположником марксизму в Росії, творила першу марксистську групу "Визвольна Праця"; що листувалася з Марксом та Енгельсом і була співредактором лєнінської "Іскри", а в 1905 р. повернулася до Росії, — в 1918 році, коли більшовики вже захопили владу, але всієї демократичної преси ще не зліквідували, писала в Москві у газеті "Одновісті", в статті п. н. "Слова не вбита" (збірник "Мости", Мюнхен, 1967):

"Захистити свободу друкованого слова від Леніна з компанією можна тільки ділом. Ні переконати їх, ні засоромити, ні залаяти неможливо. Все, що можна сказати в обороні свободи, вони самі казали і знову скажуть при зміні обставин. А тепер вони скажуть і слухняна аудиторія верещат: "правильно!" — що свобода не для буржуї, вона ворогів, і їх треба загнати до буржуї. До буржуї ж зараховується всіх, то повторює гаселі Леніна. Одні належать до великої буржуї, інші — до дрібної. Інші продалися буржуї, інші піддалися, і все разом підлягає загнати до буржуї. Ці слова писала одна з найважливіших російських революціонерок тоді, коли Ленін, що свого часу, ще на еміграції, обіцяв усім друкарів і весь папір після перемоги революції передати

народові, почав одну по одній закривати опозиційні до його антинародного режиму часописи.

Ті, що відважувалися, назвали Ленінові: "Але ж не можна панувати з допомогою самих лише багатіє, на них не можна сидіти". І Ленін на те відповідав: "Дурниці! Сидіти, поки в моєму розпорядженні є багатіє і ні в когось іншого їх нема, а там — що буде!"

Далі Віра Засулич пише: "Я переконана, що найбільш ненависний для Леніна була б не реставрація (старого режиму — В. Д.), а побудова і зміцнення у нас вільної і сильної демократичної держави...". І тоді, на диво, хто переконував, що для сучасної Росії це — єдинобажаний, єдиноможливий (або що був можливим до останньої катастрофи) вихід, ніякі компрімі, ніякі угоди із зграєю Леніна неможливі. Якби навіть "буржуїзм" відняв у нас усіх, хто переконував, що для сучасної Росії це — єдинобажаний, єдиноможливий (або що був можливим до останньої катастрофи) вихід, ніякі компрімі, ніякі угоди із зграєю Леніна неможливі. Якби навіть "буржуїзм" відняв у нас усіх, хто переконував, що для сучасної Росії це — єдинобажаний, єдиноможливий (або що був можливим до останньої катастрофи) вихід, ніякі компрімі, ніякі угоди із зграєю Леніна неможливі.

РЕАКЦІЯ ВЛАДИН УНЦ НА СТАНОВИЩЕ НАРД. ВІЙО

Василь Маркус

1936 році його зліквідували? Аж до закриття "Нової Житні" в лютому 1918 року не припиняв Горький атак проти Леніна і його партії.

Ленін та його соратники, — писав він, — вважають за можливе доконувати всі злочини, як різанина під Петербургом... знищення свободи слова, безглузді арешти — зовсім мерзоту, що її робили Плеве і Століпін... Робітничка класа повинна знати, що чуже в дійсності не буває, що на неї чекає голод, цілковитий розлад промисловості, розгром транспорту, довготривала кривава анархія — не менше кривава і чорна реакція. Ось чому веде пролетаріат його сьогоднішній вождь, і треба зрозуміти, що Ленін не всемогутній цародій, а холодокривий фоксник, що не жаліє ні чести, ні життя пролетаріату".

Звертаючись до робітників, Горький писав: "Володимир Ленін запроваджує в Росії соціалістичний уклад за методом Нечаєва... на всіх парах через болото". І Ленін, і Троцький, і всі інші, хто супротивляється їм до загину в тринадцять років, очевидно переконані разом з Нечаєвим, що "правом на безцеля найгірше російську людину за собою поведи можна".

Життя в усьому його розмаїтті невідоме Ленінові, — твердив Горький, — він не знає народної маси, не жив з нею, але він з книжок видає, чим можна цю масу поставити диким, чим найлегше розпалити її інстинкти..."

Якщо фізичне нищення інакомислячих було випробуванням засобом царської влади від Івана Грізного до Миколи II, то "чому ж, — питає Горький, — Ленінові зростає таке спрощене засобу? Він і не зростає, одверто заявляючи, що не потребує нічого, щоб використати ворогів".

Величезне обурення викликали в Горькому "якісь окаяні мудреці", що за авторством Леніна присудили до 17 років примусової праці 17-літнього юнака, який заявив, що не визнає совєтської влади. Для Горького цей юнак — герой.

"Совєтська політика, — писав Горький, — зрадицька політика супроти робітничої класи". Більшевізм — національне нещастя, бо він загрожують знищити славі, бенікі зародки російської культури в хаосі розбурканих ним грубих інстинктів".

Коли московська "Правда" заявила, що г а з е т а Горького виходить коштом банкіра Е. Груббе і захищає (Закінчення на стор. 4-й)

Реакційні царські міністри. С. С. Нечаєв (1847-1882) — російський революціонер, організатор таємної змовницької групи "Народна Розправа". Його план перетворення суспільства К. Маркс назвав "касарним коунізмом". Помер у Петербурзі в 1882 році.

Кілька прикладів підпалу в Івано-Франківській області:

Спалено церкву на Святинці, в 1961 році спалено церкву в селі Кобаках, в 1968 році — в с. Березові, Косівського р-ну.

Як кажуть, в останньому підпалі замішаний заступник уповноваженого по справах церков області, Дерев'яко. Як правило відновлювати церкви після пожежі не дозволяють.

Напр., в 1971 році, при невідомих обставинах згоріла церква в с. Сергіях, Путильського р-ну на Буковині (на батьківщині народного героя Лук'яна Кобилиці). Церковна громада звернулася до райвиконкому з проханням дозволити відновити церкву, яка згоріла не повністю, але їй це суворо заборонили робити.

На прохання дозволити вести відправу в уцілій дзвоничі вірують дістали відповідь, що це питання буде розглянуто тільки після того, як буде розібрана дотла недогоріла церква.

У Львові суворо покарано архітекторів, які дали дозвіл на часткову перебудову під час ремонту діючої церкви по вул. Артема. Почастішали також випадки руйнування хрестів, у тому числі і пам'яток хрестів на честь знесення в Галичині панщини. У с. Будиліві, Снятинського р-ну, зруйнувано пам'ятник Шевченківський хрест, встановлений громадою ще за Польщі чи Австрії. Хрест скинуто, а барельєф на постаменті залитий цементом.

„АКТРИСА“

Іванна Савицька

(Картини з Дольної міста)

Ви знаєте й. Вона була вулицями міста, часами зупинялася на розі, зупинялася, постоїть трохи, подумав і знову йде далі.

Пізнати легко. Широкий онсамитовий капелюх, прикрашений кольоровими бляшками (старий реквізит з якоїсь шапкарської драми), цеглясті бари рум'яні, розгублені, сильно підмалювані очі і драматичні горби, великі й малі, тутто наладовані дріб'язком. У тих горбах — трагедія її життя.

Зупиняючись іноді на вулиці, перебігав, чи не поспало щось, не зблизилось, борони Боже!

Дітяч, маленькі панчінки, старі, вишлі рами, уже без фотографій, вінок, ланковані черевички передостанньої моди, виношені й вижоджені, пошковлені віяльце з венецької паутинної коронки, люстерко, листи...

Все це — її скорбь, казковий світ, уже не спогади, а їхній відгомін, ілюзія тільки...

Вітаючись з нею кивком голови, як з добродієм, старою знайомою, і я дивлюся, що в реєстрі цвєткового круга її знайомих і мені відмічє якесь місце.

Вчора вона спитала: — Ви їдете кудись, надовго?

— Ні, я, як звичайно, до праці.

О, а я думала, що ви їдете до моєї. Хотіла передати гостинці, багато гостинців і подарунків, я не з тих, що обдаровують чимнебудь.

Чудачка почала перетрушувати діряві кишені, шукала чогось, спішно порпатися в старій, порваній торбинці, і я зрозуміла, що вона шукає грошей.

— Вам треба дрібних? — спитала я кинув підсунувши кілька никельних монет.

— Грошей? Мені не треба грошей! Я маю свої гроші, зароблені, ахаджені! Ви-теж про гроші тільки! Ідіть собі в магазин, ідіть. Я не жеркачка, я — актриса! Все, що мені треба, то тепле слово і альбомчик. Альбомчик! Чуте?

"Актриса" схвильовано згорнула свої кл у н к й, аврапним рухом відсунула на чолі капелюх і обкинула мене болочим, докірливим поглядом.

Пі постать гейби згорбалися, змаліла, схилилася додолу, і так, хитаючись, з нап'ятом ливовою ролюю, пішла на життєву сцену догравати останній акт нікому невідомої трагедії...

Митрополита Кир Максиміа Германюка є досі наймаркантишою реакцією української ієрархії на лист кард. Війо, і саме воно, а не неперевірені погослосі й особисті здогади, має свідчити про те, яким є ставлення Митр. Максиміа і трьох інших єпископів до Митрополіта до актуальних справ у нашій Церкві.

УКРАЇНСЬКИЙ ВІСНИК
ВІПУСК VI
Березень 1972

(30)

Допитували Тимчука про друзів, про учасників етнографічного колективу "Гомін" детально про поїздки до Львова і Одеси (кого бачив, з ким говорив, про що і т. п.).

Ось перелік поставлених кагебестами питань: Чому ви розмовляєте тільки українською мовою? Що вас вимусило заговорити по-українському, адже ми знаємо, що на перших 3-х курсах інституту ви розмовляли російською? Що ви не знаєте, що в нашій країні державною мовою є російська і що всі народи в майбутньому перейдуть на російську мову? Навіщо ви завели вуся? Чому ви ходите в "Гомін"? Чому ви не одружені? (І. міби між іншим, запропонували допомогти одружитися із дівчиною, яка має трьохкімнатну квартиру і автомашину).

Допитували Тимчука в республіканському КДБ (Володимирська 33), а почувати відповідей у готель "Україна". Тимчук, прокинувшись в готелі серед ночі, побачив біля ліжка слідчого, який допитував його уві сні.

Виклик хворого батька дуже травмував Юхимю, він сказав щось зайве про друзів, чим зараз дуже пригнічений. Нещодавно Тимчука викликали до військомату і заявлено, що його забирають у армію. Відразу після цього йому подавили із КДБ і запропонували допомогти стати офіцером

Про О. Притику відомо: він має приблизно 40 років, родом з Вінниччини, довгий час служив у радянській армії, був офіцером. Після демобілізації став жити й працювати в Одесі, вступив до Одеського медінституту. Останні роки працював лікарем в одній з одеських поліклінік.

Деякі роки тому О. Притику, нікому тоді невідомий, з'явився до пам'ятника Т. Шевченка в Одесі, поклав квіти, став на коліна і потаюно українською мовою став просити у Шевченка вибачення, що так пізно до нього прийшов. Одеськими українцями це було тоді сприйнято як провокація. Відтоді О. Притику був постійно присутній на українських концертах і вечорах, зав'язував знайомства з одеськими українцями, робив спробу організувати український самодіяльний хор та ін.

Під час обшуку на горішні 5-поверхового будинку, в якому мешкав О. Притику, знайдено ряд документів українського і російського самвидаву, зокрема статтю "З приводу процесу над Погужальським", статті В. Мороза "Мойсей і Данан", "Хроніка опору", "Серед слів" і творчий етюд "Перший день", виступи на похороні Алли Горської, перший і другий випуски "Українського Вісника" та ін.

Допитане по справі О. Притику його дружини, студентки Одеського університету Авдієвську (сестру керівника хору ім. Верьховця) та ін.

В допитах відчувається намагання якось притягнути справу О. Притику до С. Караваєвського та його дружини. Слідчі ведуть себе із допитуваними, зокрема із дружиною, брутально. Про засудження Притику дружині говорять як про уже вирішений факт.

Останніми роками збільшилася кількість підпалів в Західній Україні діючих церков. Як правило, винуватців не знаходять. Часом підпал здійснюється в грозу, щоб звернути на блискавку.

7-го листопада 1971 року, в день 54-ї річниці Жовтневої революції, через переслідування політичного характеру покинув життя самогубством робітник Ходорівського цукрокомбінату на Львівщині, ЛАВІНСЬКИЙ.

Лавінський прийшов на жовтєву демонстрацію (як відомо, робітників і службовців зобов'язують приходити на демонстрації, а за відмову різним способом переслідують), але відмовився нести транспарант з якихсь гаслом. Секретар парткому комбінату привселюдно грубо накинувся на Лавінського, називав його ворогом, казав, що той би з охотою ніс жовто-блакитний прапор, надрешті, погрожував переслідуванням, згадуючи якісь виробничі недоліки і т. п.

Після демонстрації Лавінський скаржився, що тепер з ним звідуть поракунки і не дадуть допрацювати кілька років до пенсії. Того ж вечора він мав заступати в нічну зміну. Лавінський прийшов на роботу і помітився у шафчику для передогадання.

Знайшли тіло тільки через два дні, була проведена експертиза, яка "стварила", що Лавінський — психічно хвора людина (ає життя ніяких впливів дошкільної недуги на Лавінським не помічалось). Секретар парткому комбінату — І. Точін, директор комбінату — В. Подлесний.

ЖИТОМІР. — У пенсіонера Карпа Явора, сина якого — Милоша — є студентом Київського університету, зроблено обшук і конфісковано всю бібліотеку за те, що на окремих книжках був екслібріс із написом: "Ще не вмерла України".

Серед української інтелігенції гостру реакцію викликали статті в російській пресі про результати останнього перепису населення, згідно з яким кількість росіян, що назвали своєю рідною мовою російську, зросла. Стаття "Правди" за 19/VI-71 р., стаття М. Куліченка в ч. 9 журналу "Вопросы истории" та ін. із захопленням пишуть про це, як про перемогу "інтернаціоналізму". Зверне і відверто визнається, що це процес не стихійний, а регульований партією (див. статтю Куліченка), і процес цей відверто називається "асиміляцією".

(Продовження буде)

Звільнювання американських воєнних полонених почнеться цієї суботи

Сайгон. — Згідно з повідомленням голови Міжнародної Контрольної Комісії у В'єтнамі перша група американських воєннополонених має бути звільнена в суботу 10 лютого. Ніяких точніших даних у цій справі покищо немає, враховуючи, що ситуація у Південному В'єтнамі далі неясна і збройні

суперники між комуністами й урядовими військовими частинами продовжують. Міжнародна Комісія досі не мала змоги почати ефективні дії, бо з урахуванням продовження збройних сутичок члени Комісії не мали можливості об'їздити визначені у договорі про перемир'я контрольні регіональні пункти.

Організація Оборони Лемківщини в Нью-Йорку схвалила стати меценатом ФНУ

(Закінчення зі стор. 1-6)

Лемківщина. В дискусії говорили про минуле й майбутнє установи М. Кавчак, Кориндо Ва'як, В. Скомський, М. Мицько, Я. Падох і ін. Новим головою став, на внесення номінаційної комісії під проводом Петра Гараїди, Дмитро Барна, його заступником Михайло Пузик, секретарем Петро Гараїда, фін. референтом Степан Варна, касиром Василь Скомський, орг. реф. Михайло Кавчак, культ. реф. Мiron Мицько, допоміжним референтом Семен Гольц, реф. "Лемківських Вістей" С. Варна й членами Антін Евин і Петро Дембіцький. Контрольний Комітет складають Степан Кімак-голова, та Павло Граничний і Андрій Бачивич.

Концерт у честь гетьмана Сагайдачного в Чикаго

У неділю 3 грудня 1972 р. українська громада Чикаго ушанувала концертом 350-річчя смерті гетьмана Петра Конашевича Сагайдачного.

Петро Конашевич Сагайдачний, це світла постать в історії українського народу, який своє життя всеціло віддав народові. Він же прихильник і меценат української культури і науки та охорона церкви. Енергійний, хоробрый, талановитий організатор і полководець запорозького війська, боровий рідний край перед ворогами, зокрема прославився сміливими й шаленими походами на турецькі і татарські міста-фортеці, тодішні центри торгівлі невольниками, знищуючи бранців з букур-менського ярмарку.

Концерт улядали Т-во "Войківщина" і Станція Українського Вільного Козацтва, а відкриття його, у заповненій публікою залі школи Шелена, проф. Адам Антонович, голова Т-ва "Войківщина".

Зодігнені в бар'єсти козацькі і народні строї хористів цього хору "Ватра" Осередку СУМА ім. Павлушкова і хористки дівочого хору "Черемшина" парафіи св. Володимира й Ольги (80 осіб), під диригентурою проф. Василя Дзуля відігравали дві пісні. Марія Кліш з хору "Черемшина" відігравала вірш.

Хор юнаків "Дніпро" парафіи св. Володимира й Ольги, який виступав у шаравах і вишиваних сорочках, під орудою о. Івана Кротця відіграв народну пісню та Лисенка.

На дальшу програму концерту склалися: святочне слово іні. Антона Купчинського, декляція Маруся Слободян та виступ Ансамблю бандуристів і хору філії ОДУМ під диригентурою Анатолія Луппо.

У другій частині — Танцювальний Ансамбль Театральної Студії парафіи св. Володимира й Ольги, під керівництвом Любо Пенякського, який танки Струний Ансамбль "Одна Сьома", під орудою Ростислава Клоковського, під звуки акордеону, гітари і мандолі, відіграв дві народні пісні. Відтак слідував монтаж з періоду Козацчини з похоронними.

По кожному виступі публіка з ентузіазмом приймала молодих виконавців рясними оплесками.

Перед закінченням концерту, проф. Василь Іванчук, який проводив програму, сказав щиро сердечну подяку всім виконавцям програм і публіці за численну участь.

Концерт закінчено відіграванням національного гімну.

Дохід з концерту призначений на видання "Моніторингу Войківщини", а також на Літературний Фонд ім. Івана Франка, який для придбання фондів на літературні нагороди підготував на першу половину 1973 р. святкування і дня народження письменника Богдана Лепкого.

Ініціатори і виконавці програми, не зважаючи на суспільні і релігійні зрізанимості, дружньо співпрацювали й концерт уладжено на соборницькій базі.

В. А.

СТУДЕНТНЕ ТОВАРИСТВО ім. М. С. ГРУШЕВСЬКОГО
ТА ТОВАРИСТВО ПРИХИЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ
НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ, НЬЮ ГЕВЕН, Конн.
В 700-ту роковину закінчення діяльності Габсбургів (1273-1973) та в 200-ту роковину прилучення Галицької землі до Австрії (1772-1972)

— влаштовують —

АКАДЕМІЧНИЙ ВЕЧІР

в програмі якого буде

ДОПОВІДЬ

Д-ра Ярослава К. Турчало

"Wien — nur du allein"

(ВІДЕНЬ В УСНІЙ ДОБРАСІ)

Історія міста Відня від його заснування до 1916 року. Участь людей українського роду в облогах Відня 1529 та 1683 років. УКРАЇНКА в Відні: братство та церква св. Варфоломія, тощо.

Лекція буде ілюстрована кольоровими фотографіями. АКАДЕМІЧНИЙ ВЕЧІР відбудеться

в неділю, 11-го лютого 1973 року

о 5-й годині по пол. в ЦЕРКОВНІ ЗАЛІ

589 Джайлс вул. в Нью Гейвен, Конн.

УПРАВА

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ
ІНСТИТУТ АМЕРИКИ ІНК.
ВЕДІЛІ НЬЮ ЙОРК

Неділя, 11 лютого 1973, год. 4 по пол.
ЗАЛІ УМІ, 149 — 2-га Авеню, Нью Йорк, Н. Й.

II. ПІВРІЧНИЙ КОНЦЕРТ УЧНІВ

Участь беруть: Гарасимчук А., Гарасимчук О., Голова О., Думич Л., Іванчик М., Кешіш Р., Кешіш У., Кмета О., Костів А., Левко М., Лехіцький В., Оферанін Т., Павлик О., Петрисько О., Поритко Т., Салак Х., Салак У., Ступницький Х., Жб-донський М., Ірещук В., Шеметіло О., Шкафаровський С.

ТАРАС ШЕВЧЕНКО

ГАДАМАКИ

Ціна 50 центів

"СВОБОДА"

81-83 Grand Street

Jersey City, N.J. 07310

В Гартфорд — ялинка для дітей в Україні

Гартфордська громада є одна з передових громад на терені Америки, не тільки в переведенні різних збірок, як наприклад на Український Народний Фонд чи Катедрі Українознавства, з яких вона майже повністю в'язалася, але й в громадській праці. Цього року гартфордська громада влаштувала традиційну Святу Вечерю, яку при активній участі ширшого загалу громадянства щорічно приготував Український Народний Дім.

Різдво Христове це велике свято близько пов'язане з долею Українського Народу, особливо в сьогоднішніх часах, де багато бідних дітей і свірт наших нескорених братів і сестер не мають змоги втішитися різдвяною ялинкою.

До вшанування цього святого Свята Вечеря активно включилася організація Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України, яка саме приготувала ялинку для бідних дітей в Україні.

6-го січня 1973 р. увечері зала Українського Народного Дому заповнилася гостями на яких заважувалося правдивий передріздвяний настрій. Голова Народного Дому П. Титор вітання присутніх, попросив Петра Ша-

гала до дальшого ведення Свята Вечеря. Пан Шагай підкреслює, що Новонароджений Ісус вимагає від нас поглиблення віри, збільшення жертв, посвята та постійної боротьби зі злом. Після проведення молитви та благословлення Жовтх дарів о. монс. Валандюком почалася вечеря.

На запрошення ОЖ ОЧСУ, ялинку призначену дітям на Україні засвітив мейстер Гартфорду п. Атенсион, який у промові підкреслює, що ми повинні бути горді, що ми українці, та закликав всіх присутніх, щоб в добробуті, в якому живемо, ми не забували за наших рідних, які караються по тюрьмах на рідній землі.

Під час вечері місцевий хор "Діброва" відспівав ряд колядок, якими полонили при сутях. Сценку, під наголовком "Свята Вечір на Україні" поставив сузізською молоддю (Ірина Якимів, Мирон Колісний і Наталка Куцман). Пі приготувала голова ОЖ ОЧСУ Софія Радю. На запрошення ОЖ ОЧСУ Свята Вечір відідали кореспондентів місцевих американських газет, відтак у пресі появилася згадка з поясненнями про український Свята Вечір.

С. Р.

В ДРУГУ ВОЛОЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ мого НАЙДОРОЖЧОГО МУЖА, БРАТА, ШВАГРА І ВУНКА

буде відправлятися

СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ
ЗА ЙОГО ДУШУ

в понеділок, 12-го лютого 1973 року

о годині 8-й ранку

в катедрі св. о. Ніколая в Чикаго

на яку запрошує Рідних і Приятелів і просить
про молитви за душу Покійного

дружина АННА

В Сороковий ДЕНЬ СМЕРТІ
нашого НАЙДОРОЖЧОГО І Незабутнього ТАТА

бл. п.

Д-ра ІВАНА РОМАННОВА

відправляється

ЗАУПОКИНІ СЛУЖБИ БОЖІ
З ПАНАХИДАМИ

В ЧЕТВЕР, 8-го ЛЮТОГО ц. р. в церкві СВ.
МИХАІЛА в ПОНКЕРС, Н. Й. — год. 8-ма
ранку.

В ЧЕТВЕР, 8-го ЛЮТОГО, в Катедрі СВ. ИОСА-
ФАТА в ЕДМОНТОНІ, Альберта — год.
9-та ранку.

В П'ЯТНИЦЮ, 9-го ЛЮТОГО, в ГЛЕН БОВ, в
монастирі ОО. ВАСИЛІАН — год. 7-ма ран-
ку, яку відправить Впр. о. Іриней Голра.

В НЕДІЛЮ, 11-го ЛЮТОГО, в Катедрі СВ. ИО-
САФАТА в ЕДМОНТОНІ — год. 12-та дня,
яку відправить о. мітра Миколай Соцуляк.

Про молитви за душу Покійного просить —
донька ДАНУСЯ РОМАНКІВ
і син д-р ЛЮБОМИР РОМАНКІВ

5-ий Відділ ООЧСУ в Гартфорд, Конн.

Хітність сузізною вісткою з Дружби і Приязні, що в суботу, 3-го лютого 1973 року, після короткої нестуги відійшов від нас

бл. п.

ДИР. ЄВСТАХІЙ ГОМОТЮК

на 76-й році тривалого життя, наш довголітній член, основоположник 5-го Відділу ООЧСУ, Почесний Член ООЧСУ, 6. старшина УСС і УГА та щирий патріот Української Визвольної Справи.

Вішановити Дружби, Догли і Застаю та Близькості і щирій Приязні
вдовдовіло наше щире співчуття

УПРАВА 5-го ВІДДІЛУ ООЧСУ у ГАРТФОРДІ, Конн.

Давидові болісною вісткою, що неблагинна смерть зафіксував нам дня 6-го лютого 1973 року на 72-й році життя, нашого НАЙДОРОЖЧОГО

ЧОЛОВІКА, БАТЬКА, БРАТА, ШВАГРА І ДІДУСЯ

бл. п.

МАНСИМА ШЕНДРИКА

ПАНАХИДН відбудеться в четвер, 8-го лютого і в п'ятницю, 9-го лютого ц. р. о годині 8-й веч. в похоронно-поховальній Ятимні і Ятимні, 801 Springfield Avenue, Springfield, N.J.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 10 лютого 1973 р. о год. 9-й ранку в церкві св. Тройи в Грінвуді, відтак на місці Вітлого Спочинку на Українській Православній Цвинтарі в Бамед Вруку, Н. Дж.

Горем прагнуть:

дружина — НАСТЯ
син — АНАТОЛІЙ з родиною
швагер — ЯКІВ з родиною
брат — ПІЛИПІ з родиною в Україні

Давидові сузізною і болісною вісткою з Гартфорду, Приятелів і Знайомих, що 23-го грудня 1972 року відійшов у Вічність від нас, наш НАЙДОРОЖЧИЙ

МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

св. п.

ІВАН АРТЕМОВИЧ ДМИТРІВ

ПАНАХИДА І ПОХОРОННА СЛУЖБА БОЖА по Небесному відбудеться 27-го грудня 1972 року на цвинтарі "Forest Lawn", яку відправити настоятель церкви св. апостолів Андрія Первозванного в м. Лос Анджелес, о. Юрій Печенюк.

Горем прагнуть:

дружина — ГАЛІНА
син — ЮРІЙ з дружиною ЛІЛІОЮ
і сином ОЛЕКСАНДРОМ
сестра — ОЛЕКСАНДРА з дружиною Ю. ПІНОЮ
ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В четвер, 16-го лютого припадає
п'ята річниця смерті

ІМН. ЄВГЕНА МАЛАНЮКА

ОДНОГО З НАЙВИДАТЛИВІШИХ СУЧАСНИХ ПОЕТИВ

ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА

відправляється

в неділю, 18-го лютого 1973 року

о годині 12-й дня

в ЦЕРКВІ НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ

в ДЕТРОЙТІ, Мич.

а ріднічано

в УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕРКВІ в СВЯТІЙ ЗЕМЛІ

у НАЗАРЕТІ

Про молитви за душу бл. п. Покійного просить

д-р ІВАН І ОКСАНА ГАЛІЦЬКІ

В пам'ять Незабутньої Дорогої МАМИ

бл. п. Лідії Постолюк

складасмо

\$25.00 на пам'ятник бл. п. сестричці

О. НАВРОЦЬКОМУ, Вінніпег

\$25.00 на Фонд СУСПІЛЬНОЇ СЛУЖБИ

КОМБАТАНТІВ

Ірина і Юрій ПОТОЧНЯКИ з дітьми

Пам'яті нашого Дорогого Приятеля

сл. п. інж. АНДРІЯ ВОЛОСЕНКА

складасмо 30.00 доларів

на Фонд Катедрі Українознавства

при Гарвардському Університеті.

Богдан і Нуся ДЕМЧУК з дітьми

Завіть квітін на спокій моєї

Незабутньої МАМИ

бл. п. ПРЕНИ з ЗАРЕМБІВ ПОДЮК

складасмо 20.00 доларів

на Фонд "Церква в Потребі".

Астрія, Н. Й.

Мітр. Тарас і Д. КЕРНИЦЬКИЙ

Завіть квітін на спокій моєї

Дорогого Приятеля і Колег студії

сл. п. проф. д-ра ЄВГЕНА ВЕРТИПОРОХА

зложити 20.00 доларів

на Канадський Відділ НТН

Александр і Роман ВОРОЖЕНІЙ

Завіть квітін на спокій моєї

Незабутнього нашого ТАТА

сл. п. дир. ТОМІ КОТИКА

складасмо 20.00 доларів

на Євразійське Українознавство.

Лідія і Олександр ГАНАСІН

У пам'ять нашого Дорогого Приятеля

св. п. інж. РОМАНА ГОЙДИША

складасмо 25.00 доларів

на "Церква в Потребі".

Осиф і Ірина НОВОЖЕНКО

Завіть квітін на спокій моєї

бл. п. ПРЕНИ з ЗАРЕМБІВ ПОДЮК

складасмо 20.00 доларів

на "Церква в Потребі".

Осиф і Ірина НОВОЖЕНКО

22-гі РІЧНІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВ

САМОПОМІЧ в НЬЮ ЙОРКУ

— відбудуться —

в суботу, дня 24-го лютого 1973 року

У ВЕЛИКІЙ ЗАЛІ

Українського Народного Дому

140-142 — 2-га Авеню в НЬЮ ЙОРКУ, Н. Дж.

Початок точно о год. 3-й по пол.

Після закінчення зборів відбудуться у цій самій залі

ВЕЧЕРНИЦІ

НАШОЇ МОЛОДОЇ ГРОМАДИ

з ТАЦІЯМИ ТА МУЗЕЇСЬКОЮ ПРОГРАМОЮ

Грас оркестра "ДОМІНО"

Для Членів, що прибувають на Різдв. Збори, вільний вступ на Вечерниці.

УКРАЇНЦІ В ІРВІНГТОНІ!

БОГДАН ВИШАТИЦЬКИЙ

Є УПРАВЛІННИЙ КАНДИДАТ ДО ШКІЛЬНОЇ РАДИ МІСТА ІРВІНГТОНУ.

Віддайте свій голос за молодого, енергійного людину. Голосування відбудеться в усіх десятих Публічних Школах Ірвінгтону.

День виборів — 13-го ЛЮТОГО, від 3-ої до 9-ої години по полудні.

ГОЛОСУЙТЕ 4-16 —

Bohdan Wyszatycky

VOTE NUMBER 16 —

Bohdan Wyszatycky

Вечір в пошану Богдана Лепкого

Із нагоди 100-річчя уродили письменника Богдана Лепкого 82-й Відділ СУА 17-го грудня 1972 р. в Нью-Йорку підготував вечір. У підготовці цього вечора культурно-освітній референт Ірина Іванюк, Наталія Клецьор доклали чимало старань, щоб зібрати, за окресленням літературознавців, „поета золотого Поділля і тихої задуми“.

Вечір відкрила голова 82-го Відділу Надія Попель, Попель, привітавши доньку Богдана Лепкого, голову Окружної Ради А. Кіршак, делегатів Відділів і численних гостей. Багато з них у своєму житті зустрічались з письменником, інші були його студентами на Краківському університеті, а всі хотіли своєю присутністю віддати належну шану його пам'яті. Програмою проходила культурно-освітня референтка 82-го Відділу Ірина Іванюк.

Проф. д-р Василь Лев у доповіді: „Життя поетів в житті і творчості Богдана Лепкого“ зупинився над кількома жіночими постами, які в житті письменника мали глибоке значення. Найкраще у своїх споминах з дитячих літ Богдан Лепкий згадує свою матір. Тут доповідач навіяв багато викиків із оповідань, в яких письменник відтворює образ своєї матері повний любові, ніжності і пошани. Довше доповідач зупинився над постами дружини Богдана Лепкого, яка була для нього його вірним приятелем, допомагала йому і підтримувала в творчій праці. Усі інші жіночі постами в оповіданнях Богдана Лепкого, — це не видумані персонажі, це вони правдиві, взяті з найближчого оточення. З ними письменник стрічався в своїх дитинстві або молодості. В історичних повістях Богдана Лепкого, жіночі постами введени завдяки позитивно, світло, як героїні ці повісті мають дотепер великий моральний і виховний вплив на молоді.

Аня Корженівська продовжувала вірш Богдана Лепкого „Давно минулі літа“.

Свого часу проф. Степан Ціхак назвав Богдана Лепкого „поетом симфонії, краси і національної гордості“ і це присутні відчували, слухаючи відбиті з цитру поезії „Над річкою“ і „Не схиляйте вгору прапора“.

Наприкінці дочка Богдана Лепкого п-і Софія подякувала організаторам вечора і виконавцям за їхню працю, а гостям за участь. Молоді декламаторки вручили п-і Софії китицю квітів.

Проф. Дам'ян Горнякевич, який жив у Кракові і був частим гостем в домі Богдана Лепкого, поділявся

його духову багатогранність, як поета, науковця, педагога а також як і мала. І саме у доповіді мистецтв Дам'ян Горнякевич представив нам поета, в якого було тонке відчуття краси і що зумів в нюансах цю красу передати не тільки словом, але також і пензлем на папір. На жаль саме проф. Д. Горнякевич не міг особисто взяти участь у вечорі. Його доповідь прочитала Іванна Клим, секретарка 82-го Відділу. Під час свята на головній стіні залу був портрет Богдана Лепкого, саме пензля мистця проф. Д. Горнякевича.

Відома поетка Ліма помистецьки прочитала оповідання Богдана Лепкого „Чи казати чи переказати“.

Співачка меццо-сопрано Христина Осадча-Паулік при аккомпанюванні проф. Е. Курілович-Чапелівської, відігравала кілька пісень, а саме: „Над морем“ сл. Д. Павличка, муз. Кос Анастольського, „Синьтє мені“ до слів В. Лепкого, муз. В. Нижанківського і „Ти не забудь“ сл. Т. Одуцька, муз. Кос Анастольського. На прохання співачки заспівала ще одну пісню до слів В. Лепкого „Колісав мою колиску“, муз. М. Гайворонського.

Д-р Софія Карпінська, яка була ученицею проф. Богдана Лепкого в Краківському університеті поділилась споминами зі студентських часів представила В. Лепкого не тільки як письменника, але як науковця і педагога, якого дуже любила і поважала молоді, тому, що він був для неї щирим дорадником і опікуном.

Пані Наталія Клецьор відчитала спомина І.Вовенко про зустрічі з професором В. Лепким, який допомагав їй при рецитациях його віршів на академіях Т. Шевченка.

Хоч невеликий часом, 82-й Відділ СУА має свій хор, який під диригентурою Доклі Лиско, при аккомпанюванні Олени Лиско на початку вечора проспівав пісню: „Гимн батьківщині“ до слів В.Лепкого, муз. Зіновія Лиско, „Кладочка“ до слів В. Лепкого, муз. Зіновія Лиско, „Тихесельський вечір“, сл. Самійла, муз. Степана, в опрацюванні на мужеський хор Івана Недільського; на жіночий хор ці пісні опрацював Константин Лиско.

Наприкінці дочка Богдана Лепкого п-і Софія подякувала організаторам вечора і виконавцям за їхню працю, а гостям за участь. Молоді декламаторки вручили п-і Софії китицю квітів.

М.С.

Виставна українського мистецтва, кинини і ноші у Статен Айленді

За ініціативою 105-го Відділу „Союзу Українок Америки“ і голови Лесі Гевка-Печко 9 й 10-го грудня 1972 в Статен Айленді в церкві-церкві української католицької церкви відбулася ювілейна виставка картин мистця о. Сергія Кіндрового-Пастухова з нагоди його 25-ї мистецької праці і кераміки мисткині Слави Геруляк. До виставки долучено ще експонати з українського народного мистецтва (які випозичили громадяни або українські фірми), як: кераміка, вишивки, дереворити, писанки, рушники, оригінальні українські убрання, килими. На сцені поставлено стилі з українських традиційних стравами, кутюро й колядою. Відомий в Нью-Йорку артистичний фотограф Лев Майстренко виставив на цій імпрезі колекцію із своїх артистичних фотографій. Українські книгарні „Сурма“, „Арка“, „Еко“ і „Горверт“ і громадяни з ЗСА виставили книжки писані англійською мовою. Деякі експонати, як рушники і обрус з Полтавщини п-і Голловки мали сто років.

Виставку відвідало багато людей — членів української громади в Статен Айленді і багато американців. Виставкою зацікавилися мистецтва американська преса „Статен Айленд Адвент“, Музей і Комерційна Палата. Часові помітки фотографії з частини експонатів і організаторок — союзників, пояснюючи при тому, що це українська виставка українських мистецтв о. Сергія Кіндрового, С. Геруляк і українського народного мистецтва. Керівник місцевого Американського Музею задрозив Союз Українок, зробити подібну виставку в приміщенні Музею, бо тоді таку виставку може відвідати багато людей.

105-й Відділ СУА складається лише з 15-ти членів існує тільки два роки на ЗСА, що не має своєї домівки і сходячи відбувся в приватних приміщеннях членів, однак своєю працею попереду і останньою мистецькою імпрезою виконує дуже корисну і патріотичну працю для української справи. У організованні виставки активну участь взяла голова Л. Гевко — Печко, Галина Майстренко і Елеонора Паскаль, яка хоч все своє життя перебувала в Америці, однак говорить по-українськи і бере активну участь в організуванні організації всіх українських імпрез.

К.П.

ЩЕ ТРОХИ ПРАВДИ ПРО ЛЕНІНА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Інтереси імперіалістів, Горький, назвавши цей захід „брудним наклепом“, пригадав, що лєнінська „Іскра“ виходила в Женеві коштом московського фабриканта Сави Морозова.

Надрукований у газеті „Новая Жизнь“ в 1917-18 рр. цілий стаття Максим Горького, очевидна річ, з Советському Союзу замовчується. В кращому разі подають з нього „невинного“ характеру вжиття або ж просто фальсифікують. Тож, не виключено, що навіть молоді дисиденти і історики з ним не ознайомені.

Ціологічна — щира чи конспіраційна еволюція Максим Горького в сторону більшовизму, його пізніші статті з прославленням Лєніна і партії — широкі вірші. І який він у Советському Союзі вчитель молоді і неперевершений зразок для письменників і поетів, яким невідомо чорна дата — лютий 1918 року, коли Лєнін заборонив вільне усне і друковане слово.

У 25-річчя договору з СССР Румунія обстоє своє право на повну незалежність

(Закінчення зі стор. 1-ої)

роках „являються подією великої ваги... створюють сприятливі умови для посилення і поширення взаємної співпраці між Румунією і Советським Союзом на основі принципів соціалістичного інтернаціоналізму“, але — додають румунські лідери — „інтернаціоналізм“ мусить спиратися на „дошану незалежності і національної суверенності, повної рівності правності, невмешування у внутрішні справи і обшліної вигоди“. Ця частина румунського листа має свою вигоду в обличчі відомої „доктрини Брежньєва“, яка

в домі неволі

ІНДОКТРИНИЗАЦІЯ ЖІНОК

Москва. — За повідомленнями ТАСС тут відбувся в перших днях лютого щотижневий семінар для „молодих представниць 16 держав Африки і Арабського Сходу, які вчаться в середніх і вищих навчальних закладах Радянського Союзу“. Згадав представниця Африки і А-

рабського Сходу, які вчаться в середніх і вищих навчальних закладах Радянського Союзу“. Згадав представниця Африки і А-

рабського Сходу, які вчаться в середніх і вищих навчальних закладах Радянського Союзу“. Згадав представниця Африки і А-

рабського Сходу, які вчаться в середніх і вищих навчальних закладах Радянського Союзу“. Згадав представниця Африки і А-

рабського Сходу, які вчаться в середніх і вищих навчальних закладах Радянського Союзу“. Згадав представниця Африки і А-

рабського Сходу, які вчаться в середніх і вищих навчальних закладах Радянського Союзу“. Згадав представниця Африки і А-

рабського Сходу, які вчаться в середніх і вищих навчальних закладах Радянського Союзу“. Згадав представниця Африки і А-

рабського Сходу, які вчаться в середніх і вищих навчальних закладах Радянського Союзу“. Згадав представниця Африки і А-

рабського Сходу, які вчаться в середніх і вищих навчальних закладах Радянського Союзу“. Згадав представниця Африки і А-

рабського Сходу, які вчаться в середніх і вищих навчальних закладах Радянського Союзу“. Згадав представниця Африки і А-

рабського Сходу, які вчаться в середніх і вищих навчальних закладах Радянського Союзу“. Згадав представниця Африки і А-

рабського Сходу, які вчаться в середніх і вищих навчальних закладах Радянського Союзу“. Згадав представниця Африки і А-

рабського Сходу, які вчаться в середніх і вищих навчальних закладах Радянського Союзу“. Згадав представниця Африки і А-

рабського Сходу, які вчаться в середніх і вищих навчальних закладах Радянського Союзу“. Згадав представниця Африки і А-

рабського Сходу, які вчаться в середніх і вищих навчальних закладах Радянського Союзу“. Згадав представниця Африки і А-

HELP WANTED MALE

FACTORY HELP
FOR FIRST SHIFT
WILL TRAIN FOR
2nd SHIFT
PLEASE APPLY AT
FINKEL
OUTDOOR PRODUCTS
Personnel Office
141 Lanza Ave. Garfield, N.J.
(201) 772-7700

FLAVOR AND FRAGRANCE PLANT
Immediate opening Flavor & fragrance production workers, material handlers, potters. Complete benefits. Progressive increases, an equal opportunity employer. Please call 201-887-5600 for appointment. NORDA INC. 140 Rt. 10, East Hanover, NJ

MACHINE OPERATORS & OPERATOR TRAINEES
We are a growing Company in South Plainfield, N. J. looking for qualified men for our extrusion dept. We will pay \$2.90 per hour while training and \$3.40 per hour starting wage after completion of our training program. We also need warehouse & utility workers. \$2.60 per hour. Excellent benefits. Phone Mr. Z — 201-753-6066 or apply in person. SILVATREM CORP. OF AMERICA 140 South Avenue South Plainfield, N.J.

PORTER
на повний час, включаючи 1 гаряче їдження, години 11 р. — 8 веч., також
PORTER НА КІЛЬКА ГОДИН
без їдження — 4 по пол. — 8 веч. Голоситесь особисто. Питати за Mr. Matska. 100 East End Ave. N.Y.C.

MAINTENANCE MECHANICS
We are currently seeking qualified maintenance mechanics. Applicants should have experience in maintenance of chemical industry equipment. Electrical, welding and boiler experience would be most helpful. Black Seal License required. Apply in person: Rehels Chemical Co. 235 Snyder Avenue Berkeley Heights, N.J. An Equal Opportunity Employer.

MACHINIST AND TOOLMAKER (2)
1st and 2nd Class Immediate opening for 1st class and 2nd class all around machinist, experienced in press work. Steady work with overtime. Excellent benefits. Salary open. Call Mr. Ortega Personnel Manager. (201) 472-8888.

COLOR MATCHER
To work in modern Screen Printing Ink Lab. Must have some experience with dry pigments, matching Inks or Paints. Good starting salary. All fringe benefits. Own transportation required. Must be U.S. Citizen. Send resume or apply in person. COLONIAL PRINTING INC., CO. 180 E. Union Avenue E. Rutherford, N.J. 07073

Вступайте в члени УНСоюзу!

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

ЗБОРИ ВІДПІЛІВ УНСОЮЗУ

П'ЯТНИЦЯ, 9-го ЛЮТОГО 1973 р.
НЬЮ-АРК-БРИТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Зам. Ст. 371 Блд. о год. 7 веч. в залі УНДому в Бріттоні. Простіться чл. збирати загальні відписки. — Стефанія Остерга, гой, Лєся Назарук, касир, Ю. Варанок, фін. секретар.

СУБОТА, 10-го ЛЮТОГО 1973 р.
НЬЮ-АРК, Н. Дж. Збори В-ва св. Володимирів 130 Блд. о год. 7:30 веч. в домі Укр. Кат. Ветеранів при 33 Сідді 7-го вул. — Ю. Юрчик, секретар.

НЕДІЛЯ, 11-го ЛЮТОГО 1973 р.
НЬЮ-АРК, Н. Дж. Річні загальні збори В-ва ім. о. Агаша Гончаренка 204 Блд. о год. 4:30 по пол. в салі ОУА Самосвітч, 98 Друга Авеню, між 6-5 вул. На порядку: звіт Управи, К. Кошиці та вибір нової на 1973 р. і інші справи. Простіться чл. прийти. — І. Кравчишин, предс., В. Вошчик, секр.

REAL ESTATE
ROMAN RYCHOK REALTOR
1302 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J.
Тел. 373-6434

NEWARK, N. J.
1-родинний дім, мурований, 6 кімнат, олівець орієнтація, гараж, 2 блоки від укр. кат. церкви. Ціна \$27,900.

SOUTH ORANGE, N.J.
1-родинний дім, 11 кімнат, 3 1/2 ванни, гараж, чудова велика площа. Ідеальне для професіоналів. Ціна \$62,800.

Запізнайте своїх вибагливих приятелів
зі зразками сучасної мистецької творчості України — подаруйте їм люксовий альбом

КНИЖКОВИЙ ЗНАК ШЕСТИДЕСЯТНИКІВ

■ Резюме англійською, єспанською, французькою й німецькою мовами;
■ 14 мистців, 110 репродукцій одного й багатьох кольорів;
■ 304 сторінок, розмір 7 1/2 x 7 1/2 цалів. Ціна 15 доларів. Замовлення слати до:
Svoboda, P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

ЗМІНА АДРЕСИ
ДО АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОВОДИ“
81-83 GRAND STREET (P.O. Box 346)
JERSEY CITY, N.J. 07303

ДОЛУЧУЮ 25 ЦЕНТІВ — прошу замінити мою адресу:

Моя СТАРА АДРЕСА була:
ЧИСЛО ВІДПІЛУ (якщо член УНС)
Ім'я і прізвище:
Адреса:

Моя НОВА АДРЕСА така:
Ім'я і прізвище:
Адреса: Zip Code

УКРАЇНСЬКА ДИТЯЧА СВИТЛИЧКА ВЧИТЬ ВАШУ ДИТИНУ НЕ ОДНІЄ МОВІ.

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Телефон: (201) 572-0468

Різне

Українське Васильово Норо ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Avenue, New York City
Tel.: (212) 475-7430
В Н О Н Л А С П А Ч К И
з О Д Н І М І Х Х А Р Ч А М И
з О Д Н І М І Х О С О Б . Маємо
на складі все потрібне до
літви. Посильно також РУБ-
ЛІВІ ПЕРТИФІКАТИ і при-
ємні ПЛІЧКИ до ПОДІЛІ
(таким килимів речі). Укр.
години: від понед. до суботи
8:30 — 6:00 веч. В неділю від
10 до 2 по пол.

З МИСТЕЦТВА
Можна набити літографії (від-
битки) рисунки!

Вид „Собор св. Юрія“ у Львові
1 „Почайська Лялька“
в Почаї.

Вище згадані літографії є
власно ручно підписані і ви-
дані обмежено.

Ціна: 1 шт. \$6.00 — пара \$10.00
Замовлення з передплатою
слати на адресу мистця:

МУСНАЛЛО РАТЕР
Miller Rd. RFD No. 1
Colchester, Conn. 06415

В НЬЮ-АРК-СЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ
ТЕПЕР

ФОРМУЮТЬСЯ КЛАСИ
АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.

Низькі ціни курсів, денні,
вечірні і в суботи. На-
вчання на 2-9 год. на тиждень.

Всі посми — від підго-
товки до закінчення —
відкриті для кожного, хто
хоче вчитися.

Щоб записатися на курс
в Університеті —
телефонуйте тепер.

586-3681

або пишати:

THE AMERICAN
LANGUAGE INSTITUTE
1 Washington Square North
New York, N.Y. 10003

Real Estate

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ
АБО КУПИТИ
БУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ
звертайтеся до
УКРАЇНСЬКОГО ФІРМИ
GEMINI REAL ESTATE CO.
88 — Second Avenue
New York, N.Y. Tel. 477-6400

GLEN SPEY AREA
COUNTRY & LAKE
PROPERTIES
Call: Gibson McLean
DAVIS R. CHANT
REALTORS
Eldred, N.Y. (914) 368-3426

Funeral Directors

Theodore WOLININ, Inc.
Директор
Похоронного Служби
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: GR 5-1471
СОЛІДНА ОБСЛУГТА

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБЕННЯ
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і OKOLICH
Контролює температуру
Модерна каліна до
уважати ДАРОМ.

PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegion 4-2568

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE
3362 Boston Rd.
NEW YORK, N.Y. 10469
Tel.: 863-2475

Директор ПОХО-
РЕННЯ СЕНКОВСЬКИЙ
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і OKOLICH
Контролює температуру
Модерна каліна до
уважати ДАРОМ.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБЕННЯ
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і OKOLICH
Контролює температуру
Модерна каліна до
уважати ДАРОМ.

PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK,